

Ingen bad om ordet.

Lovforslagets §§ 1 og 2 og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Morten Lange): Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om indfødsrets meddelelse.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 9) findes i tidenden sp. 331, indfødsretsudvalgets betænkning i tillæg B. sp. 15).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Lovforslagets §§ 1 og 2 og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Morten Lange): Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Forespørgsel til økonomiministeren af Poul Schlüter, Hilmar Baunsgaard, Henry Christensen, Poul Hartling, Skytte og Poul Sørensen:

„Hvilke oplysninger kan økonomiministeren give om resultaterne af det hidtidige arbejde for en rationalisering af statsforvaltningen samt om de foranstaltninger, ministeren måtte påtænke med henblik på en intensivering af rationaliseringen?“

Ordføreren for forespørgerne (Poul Schlüter): 3 partier i fællesskab har rettet denne forespørgsel til økonomiministeren. Vi har ønsket hver for sig og sammen at slå fast, at problemet om en effektivisering af statsforvaltningen er et af disse års politiske hovedemner. Alligevel har folkettinget sjældent lejlighed til at behandle det. Det vedrører alle love og ingen. Først forvaltningskommissionen af 1946, senere forvaltningsnævnet, dernæst administrationsudvalget og senest administrationsrådet er oprettet på grundlag af ministerielle cirkulærer og ikke ifølge lov. Dette har berøvet folkettinget tilbagevendende lejlighed til at drøfte, om moderniseringen og rationaliseringen af statsforvaltningen blev ledet tilstrækkelig dynamisk af regeringerne, der jo med hensyn til ledelsen har haft samme farve i 14 år, selv om kuløren er blevet skarpere. Derfor har vi anmodet ministeren om at redegøre for de senere års resultater af dette arbejde og for de planer, ministeren måtte have for en intensivering af arbejdet.

Jeg vil ikke skjule, at det er mit indtryk, at resultaterne er for sparsomme; langt mere kunne være nået gennem en vidtspændende og gennemsystematisk indsats. Hvis det skal lykkes, må der startes med en knaldskarp erkendelse af, at rationaliseringen i statsforvaltningen ikke tvinges frem af selve udviklingen; anderledes i erhvervslivet, hvor konkurrencen tvinger til stadig større effektivitet. Statsforvaltningens privilegium og samtidig handicap er, at her er konkurrence unægtelig udelukket; derfor er der simpelt hen intet område, hvor det er mere livsvigtigt med et systematisk, gennemplanlagt, myndigt og beslutsomt ledet rationaliseringsarbejde.

Hele denne kæmpeopgave er blandt økonomiministerens vigtigste forpligtelser. Han er personalechef for landets største arbejdsplads — vist uden at han i øvrigt endnu ved, hvor mange ansatte han har i sit brød. Han har administrationsrådet som sit hjælpeorgan, men ansvaret for tilstrækkeligt initiativ og for dets praktiske gennemførelse er ministerens.

På en række specialområder er der sket fremskridt; visse styrelser er blevet omorganiseret, andre er i færd med overgang til EDB-teknik. Men de virkelige dybtgående administrative reformer, som de ændrede